

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

—♦♦♦♦♦—
PARISIIS. — EXCUDEBANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 56.
—♦♦♦♦♦—

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ. HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.	APOLLONII ARGONAUTICA.
ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.	MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.
ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.	COLUTHI RAPTUS HELENÆ.
ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.	QUINTI POSTHOMERICA.
ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.	TRYPHIODORI EXCIDIUM ILII.
ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.	TZETZÆ ANTEHOMERICA, etc.

GRÆCE ET LATINE
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM
EDIDIT F. S. LEHRS.

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI
FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT
FRIDERICUS DÜBNER.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI REGII FRANCÆ TYPOGRAPHO,
VIA JACOB, 56.

M DCCC XLI.

PRÆFATIO.

IN hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimæque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucæ. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Goettlingianus Hesiodi textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermannii recensione (in opuscul. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sæbbeerus quidam sua Gruppiiique somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmerm. ephemm. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis parcas esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus⁽¹⁾. De tertii, quod superest, poematis Hesiodæi natura Lehrsius frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem⁽²⁾. In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsius non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (l. l. pag. 266 — 271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Gœttingio ommissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellaueri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephemm. litt.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephemm. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensioneis, quam Iulius Cæsar de illo Sætbeeri opusculo scripsit, nos legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριστήων. 176, Ὑπερησίου. 372, πρῶρην. 672, ἐπιχνοάουσαι. 806, δορυκτῆταις. 812, ἀτημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκρίονεντι. 1161, καμάτω. 1176, κακά. II. 87, φυσιώντες. 375, τρηχεῖα. 427, ἀΐξαντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιώντες. 519, ἐπιχνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκρίοεσσα. IV. 59, δολίῃσιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῇσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκε. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκε. 1260, ἀκηχεμένοις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαάνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπήϊον. 1384, γούνων. 1396, ἀπὸ, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῇλ' Wellaueri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermannι ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare super sedemus.

MUSÆUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασιλειαν. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τὰδ' ἔειπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλέη, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermannι coniectura, v. 271, παρακάτθεο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, αἰ ἐπεὶ δ' ἐθέλεις, restituimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermanus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi.

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὀξέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὐδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὐδας ἄκαμπτον aut ἄκαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

Quinti textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomerica* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Λόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomerorum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκυθε	κεκῦθει	v. 426. τῇ	τῆς
v. 11. ὑπαί	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. ἐδν	ἐδόν	v. 443. αὐ	αὐθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κείναι	κεῖνη
v. 39. ὑπαί	ὑπὸ	v. 457. ἐξαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυανῶπις	κυανῶπις	v. 468. ἐπεντύνεσθαι	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν	εἰ ἐντοσθι	ἐντοσθε
v. 60. ὑπαχλύνη	ὑπηχλύνη	v. 490. κέδασσεν	κέασσεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνι	v. 504. ἀπραδίησι	ἐγχείησι
v. 147. ἔθετ'	ἔλετ'	v. 505. Λαομέδοντος	λαόν ἐλόντες
v. 159. βουκλήγατόν	βουκλήγ',δν	v. 529. Διήχον, ἡδὲ	Διήχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 542. θορεῖ	θόρη
v. 167. τε, πόν	θ',δν	v. 558. ἴκεσθε	ἴκεσθον
v. 168. κιοῦσα	κιοῦση	v. 563. Ἥ. μέγα τοι δ'	Ἥ μέγα τοι δ'
v. 179. Ἥ δ' οἴη	Οἴη δ' ἡ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῖσιν Ἐκπά-	θεῖσιν Ἐκπάγλως, ἡ	v. 583. ἔτλης	ἐφης
γλως δ' ἡ σείο, θεοῦ	σεῖο θεουδέος ἐστὶ γενέ-	v. 596. μελέεσσι	μελέεσσιν
γένος, ἐστὶ γενέθλης	θλης	v. 598. δύσαν	δύσxn
v. 217. λαβόντες	βαλόντες	v. 613. ὑπαί	ὑπέρ
v. 246. ἐν	ἐνι	v. 615. ἡδ'	ἡ
v. 254. Θερμώδουσαν	Θερμώδοσαν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι ἀψα
v. 259. ὀκρυόεντι	ὀκρυόεντι (1)	v. 677. ἀεικτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 286. πολυγνάμπτισιν	πολυγνάμπτοισιν	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 287. ἐν	ἐνι	v. 723. ἦκαχε	ἦπαφε
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 724. οὐνεκα	εἰνεκα
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 326. οἷ	ὥς	v. 752. ὅπη	ἐπαί
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 753. θέμις εἰ ἄτη	Θέμις εἰ Ἄτη
v. 370.	in uncis.	v. 759. προπάροιθεν	τοπάροιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: « Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur dopt. » Qua admissa mutatione την esse scribendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δορυ) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: « βίην, fortasse λίην. »

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 761. ἐξεφαάνθη	ἐξεφαάνθη	v. 440. ἐπιστάμενος	ἐπισταμένος
v. 793. μένος μέγα	μέγα σθένος (1)	v. 443. ἐπεσσυμένως	ἐπεσσυμένῃ
L. II. v. 6. σκοπίασκον	σκοπίαζον	v. 452. αὐτῇ σὺν φήμῃ	αὐτῇ κεν φήμῃ
v. 30. πω	που	εἰ μεγάθυμον	τάχα θυμόν
v. 48. ὄρνυτ'	ὠρνυτ'	v. 457. περιώσιος	περιώσιον
v. 55. ἥ μὲν	ἡμὲν	v. 464. ὀφελεί με	ὀφελόν με
v. 59. ἐνί	μετὰ	v. 467. ἀγανούς τε	γεγερούς τε
v. 61. ὀφελεν, καὶ	ὀφελον καὶ	v. 469. δ' ἔθηκεν	δὲ θῆκεν
v. 80. μαρναμένῃ	παρραμένῃ	v. 480. πένθος	θυμόν
v. 127. Μέμωνων	Μέμνον	v. 481. λευγαλέον· τό με εἶθε	πένθος λευγαλέον· τό
v. 163. τάχα	τοῖς	v. 502. ἀνάχηςας	ἀπάφηςας
v. 165. ἐν	ἐνί	v. 526. ὁ	δγ'
v. 169. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	v. 538. οἶον, δτ'	οἶόν τ'
v. 174. κεν	καὶ	v. 614. ὄν	τόν
v. 187. ὕστερος	ὑστατος	v. 619. ἄλλοτε	ἀλλ' ὅτε
v. 196. ἄπαν· οἱ	πάν· τοῖ	v. 661. θοῇν	θεάν
v. 200. ἔσαν εἰ ἀγυῖα	ἴσαν εἰ ἀγυῖα	v. 665. Ἀλλ' ὅτε	Καὶ τότε
v. 224. θηγόμεν' εἰ πάρος	θεινόμεν' εἰ πυρός	v. 714. εὐ πνείοντες	εὐπνείοντες
v. 232. βαρὺ	βαθὺ	v. 716. δ' ἐγίγνετο	δὲ γίγνετο
v. 233. οἱ γ'	οἱ γ'	v. 783. τὰ μὲν	τά τε
v. 289. γάρ	δὲ	L. IV. v. 6. σχεδόν	πέδον
v. 300. ἔτι ἐλθέμεν	ἐτ' ἐπελθέμεν	v. 17. αὖ	αὐθ'
v. 314. μόγου	μόθου	v. 22. ἡ	τοῦ
v. 320. Μέμωνων	Μέμνον	v. 27. ἐπέδρακεν	ἐσέδρακεν
v. 339. τοῖ	οἱ	v. 33. αὖ	αὐτ'
v. 361. μοῖρα	Μοῖρα	v. 46. δ' ἐγήθεον	δὲ γήθεον
v. 421. προπερεστέρα	προπερεστέρα (2)	v. 70. δῆτ'	δαῖτ'
v. 446. βεβλημένος	βεβλημένον	v. 93. ἤδετα	ἔλδετα (4)
v. 495. ὑπέδραχεν	ἐπέδραχεν	v. 146. ὅσσ'	ὡς δ'
v. 520. ἡ μὲν εἰ ἡ δ'	ἡμὲν εἰ ἡδ'	v. 168. ἔσσυτο	ἴστατο
v. 543. ἄορ	αἶμα	v. 185. οἶδε	δοιοῖ
v. 546. ἐπεσμαράγησε	ὑπεσμαράγησε	v. 249. δένδρ'	δένδρε'
v. 602. θέρους	θέρευσ	v. 265. ἐν	ἐνί
v. 618. οὗτ' ἄρ' εἰ ὀπίσαστο	οὐ γὰρ εἰ ὀπίσαστο	v. 277. γ' ἐτέρπετο	τε τέρπετο
v. 665. ῥά Πηλιάδες	μὲν ἄρ' Ἡλιάδες	v. 311. κρατερώτερος	κρατερώτατος
v. 668. ὦϊξε	ἦϊξε	v. 326. ἐνεγγυς	ἐγγυς
L. III. v. 28. δ' ἔθηκε	δὲ θῆκε	v. 364. ἤλασε	ὀκλασε
v. 49. ἥκαχε	ἥκαφες	v. 383. Ἰάσσονος	Ἰήσσονος
v. 57. ἐ	οἱ	v. 396. ἀμφιτετριμμένα	αἶψα τετριμμένα (5)
v. 58. οὐδ'	οὐτ'	v. 400. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 65. ὑπὲρ	ὑπὲκ	v. 416. ἐπαγγύνεσκε	ἔτ' ἀγγύνεσκε
v. 69. τλήτω	στήτω	v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλαόν·	ἀπόνητο· ἄχνοον —
v. 70. τοῖ	οἱ	v. 441. θέρους εὐθαλπέος	θέρευσ εὐθαλπέος
v. 94. οἱ δὲ	ἡδὲ	v. 445. μὲν	μιν
v. 114. σχέτλιε	σχέτλιος	v. 487. ἔλευσσαν	ἐνευσαν
v. 159. ἥριπε γαίης	ἥριπε, βαιδόν	v. 488. ἰδμονι πυγμαχίης	ἰδμονι, παμμαχίης
v. 169. τίσεσθ'	τίσετ' ἄρ' (3)	v. 522. ἐκθορον·	ἐκθορον·
v. 184. ἐ	οἱ	v. 559. ἐν	ἐνί
v. 190. ἀρήγοιτε	ἀρήγοιτ'	L. V. v. 14. ἀμφιτέτυκτο	ἀμφιτέτυκτο
v. 210. πόλιν εἰ εἰρύσαντες	πόλιν εἰ εἰρύσωμεν	v. 35. θανάτου	Θανάτου
v. 222. τε	ῥά θ'	v. 36. ὑσμῖναι	Ἵσμῖναι·
v. 225. ὑπαί	ὑπὸ	v. 72. μειδιῶσ'	μειδιῶων
v. 295. δῆ	δῆτ'	v. 125. κ'	τ'
v. 304. ναιετάασκεν	ναιετάασκεν	v. 126. νύ κεν	νῦν
v. 319. ἀπαί	ἀπὸ	v. 127. μετεύαδεν	μέγ' εὐαδεν
v. 340. ἐμπνεύοντα	ἀμπνεύοντα	v. 134. Ἰδομενῇ· αὐτόν,	Ἰδομενῆα κλυτόν,
v. 379. οἱ	οἱ γ'	v. 145. δῶη	δῶη
v. 386. αὖτε	ἔσσε	v. 169. ἀνέρα, ὄντινα τῶνδε	ὄντινά κεν τῶνδ' ἄνδρα
v. 409. τ' αὖ	δ' αὖτ'	v. 176. ἐρατεινήν·	ἀλεγεινήν·

(1) V. 792 Struvius συγκαίεσθαι coniecit pro συγγεῖσθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniecit.

(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσαιτ'. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice haurerit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσὶ μῆδεταί, Lehrsius κῆδεταί in mentem venit. Mox v. 168 ἴστατο Lobeckii coniectura est ad Alac. p. 156.

(5) Struvius, cui hæc emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsius αὐθι· fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 212. ἔχεις	ἔχεις	v. 250. καρήπτα δ'	κάρη δέ οἱ
v. 216. μ' ὑπόεικε	μοι ὑπείκα	v. 258. ἄλλοθεν	ἄλλουδης
v. 240. οὐτιδανόν εἰ ἀργαλέον	ταρβαλέον οὐτιδανόν	v. 283. αὖ	αὐθ'
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης	v. 298. ἔωλεν	ἔολπεν (1)
v. 256. εὐσθενέα	εὐσθενέος	v. 317. Πολυδάμαντα	Πουλυδάμαντα
v. 281. μητιόωντο	μητιόωνται	v. 329. αὐτῶν ἡδ'	αὐτῶν τ' ἡδ'
v. 299. καταβοσκομένοισιν	κάτα βοσκομένοισιν	v. 384. τῷ δ' ἐπὶ	τῷ δ' ἀρ' ἐπ'
v. 354. ἀλλά γ'	ἀλλ' ἀρ'	v. 388. σχέτλιε ,	σχέτλιος ,
v. 359. ὥς	ὥς	v. 392. δς	δ
v. 362. ὄρεξεν	ἔρεξεν	v. 418. ἔτι ἔλπη	ἐτ' ἐέλπη
v. 386. ἡδὲ	ἡέ	v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 388. βίη	βίη	v. 474. δ' ἐκείνο	δὲ ἐκείνο
v. 393. ὑπέβραχε	ἐπέβραχε	v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 394. ὑπετρομέεσκον	ὑποτρομέεσκον	v. 500. δὴ τότε γ'	δὴ ῥα τότε
v. 399. ἐπει	εἵτι	v. 526. ἐμπνεύοντα	ἀμπνεύοντα
v. 422. ἤκαχε	ἤκαφε	v. 532. ἡδὲ	ἡέ
v. 435. ὑποπτύσσουσι	ὑποπτύσσωσι	v. 533. ἀολλίσσωσ'	ἀολλίσσωσ'
v. 436. δτ'	ὁ δ'	v. 544. ἀρίδηνος	ἀίδηνος
v. 444. κύων	κύον	v. 580. Ἐχέμμουνα δηϊοτῆτι	ἐλὼν ἀνά δηϊοτῆτα
v. 457. χέλον	δόλον	v. 592.	in uucis.
v. 460. ἐπιθήμεναι ,	ἐτι βήμεναι ,	v. 602. ἐπεσσύμενος	ἐπισκόμενος
v. 469. χεῖρες	χερσὶν	v. 604. ἔνα	ἐνὶ
v. 470. δέ κεν	δὲ καὶ	v. 631. Μόνυσον	Μόσυνον
v. 492. ὀδυρομένοις εἰ δῖον	ὀδυρομένων εἰ δῖαν	L.VII. v. 28. ὑπὸ	ὑπαὶ
v. 509. ἐδίαθεν	ἐδίαθη	v. 38. πόνου	γούου
v. 517. ὄφρα με	ὄφρ' ἐμὲ	v. 57. ἔξεν	ἐβρέεν
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσαν	v. 65. τεθνεότες	τεθνεώτες
v. 524. ἀνασσαν ἔμμεν, ὄσων	ἀπάντων ἔμμεν, ὄσων	v. 71. θεῶν ἐν	θεῆς ἐνὶ
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι	v. 77. πνοιῇ	πνοίης
v. 554. ἀνδρέσιν	ἀνδράσι οἱ	v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 555. ἐπ'	ἐν	v. 79. οὗτοι εἰ ἄλλος	οὗτοι εἰ σκολιός
v. 563. θεῖην ,	θεῖαν ,	v. 137. φάραγγας	φάραγγος
v. 587. καὶ	οἱ	v. 163. μίην	μίαν
v. 611. ἀμφιχάνωσιν	ἀμφιχάνωσιν	v. 175. προπάραιθε	τοπάραιθε
v. 619. πέρι δινήσαντο	παρινηήσαντο	v. 186. τεύχεα	τεύχεσι
v. 622. καὶ	οἱ	v. 247. ἄτροπος εἰ μοῖρα ,	Ἄτροπος εἰ Μοῖρα, (3)
v. 649. πολυκμήτος	πολυκμήτου	v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτμαγε
L.VI. v. 35. ἐκ	ὑπὲκ	v. 254. ὄρνυτο	ὄρνυτο
v. 54. ἀνέρας, ἡδ' ἱππους,	αὐτοῖς ἡδ' ἱπποῖς,	v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 81. κεν	καὶ	v. 264. ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
v. 99. βαλόντες,	βάλοντο,	v. 285. οὐνεκα	τοῦνεκα
v. 114. ἀποσκοπίζον	ἀπὸ σκοπιάζον	v. 290. οὐνεκ'	εἰνεκ'
v. 126. ἡμενοι	ἡμεροῖ	v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 131. ἐσπετο	ἐπλετο	v. 340. μεγάλας	ἀταλάς
v. 145. καθ'	καὶ	v. 348. λαοῦ	ἔλλοι
v. 149. ἤρετο	εἴρετο	v. 372. ἀρ'	ἀν'
v. 151. ἐνθ' ἀρα	ἐνθάδ' ἀρ'	v. 381. φέρων, καὶ ὄσ'	φέρων κλέος (5)
v. 183. ἠύχοντο	εὐχοντο	v. 395. πολυβρόβοιο	πολυβρόβοιο
v. 194. ἴσαν	δύσαν	v. 426. δὲ	δὴ
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ	v. 436. νεὼς	νεὸς
v. 214. μὲν	ῥα	v. 488. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 224. ἐτίνυτο	εἰσίνετο	v. 475. μὲν ἐπέπλετο	σφίσιν ἐπλετο
v. 225. χρυσοῖο	χρυσέοιο	v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
v. 227. Στυμφαλίδες	Στυμφηλίδες,	v. 485. αἰψ'	ἀψ
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ	v. 498. ὀκρυόεσσαν	ὀκρυόεσσαν
		v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκτῆναισθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προ-πάραιθε τανύσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsius vidit.

(5) Spitznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν κλέος, κῦδος φέρειν ἐτ' κῦδος ὀπάζειν (conf. noster XI, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 532. ἀήρ·	αἰθήρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχῇ ἐπὶ πέτρῃ,	καναχῇ ἐπὶ πέτρῃ,	v. 311. ἐρμηνῇ	ἐρεμνῇ
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐκετέρπετο
v. 584. δῖον,	δαῖος,	v. 330. ἡγαθέοισιν ἐπέφρα-	ἡ βρα θεοῖσιν ἐπεφρά-
v. 640. κύσεν	κύσσειν	σεν	σατ'
v. 650. φήσασκεν ἐπὶ ἔμμεν,	φαίης κεν ἐπὶ εἶναι	v. 336. οἱ	τοὶ
v. 653. ἀρ	ἀρα	v. 376. οὐνεκ' οἱ Δίος ἑμελ-	οὐνεκά οἱ μέλαν Δίος
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	λεν ἐπὶ ἱκέσθαι,	ἐπὶ ἱκανε, (3)
L.VIII. v. 4. περὶ	ποτὶ	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσ-	ὑποβροθέντα θαλάσση·
v. 11. μαψιδίῃ	μαψιδίῃ	σης·	
v. 41-42.	lacuna.	v. 384. ἀπὸ στυφελοῖο,	ἀπο, στυφελοῖς —
v. 48. δῆ	δὲ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέλιτο
v. 79. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 409. ἤρουντ'	εἰρουντ'
v. 99. Ἐνθ'	Ἐν δ'	v. 420. μέγα	μάλα
v. 103. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 467. ἀμφὶς ἔχρισαν	ἀμφὶ ἐ χρίσαν
v. 137. δὲ	δέ ἐ	v. 469. οἱ	τοὶ
v. 157. ἀκρονόχων	ἀκρον ὄδωρ	v. 496. a Rhodomanno in-	lacuna.
v. 235. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	ventus.	
v. 303. ὅς τε πάροιθεν	ὅς τοπάροιθεν	v. 501. ἄλλῃ·	ἄλλῃ·
v. 304. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 502. αἶσαν,	αἶση,
v. 305. ἔδρασκε αἶαν.	ἔδρασκε γαῖαν.	v. 519. εἰπου τίς	τῶν εἰ τις
v. 332. περιβρίψῃ	περιβρίψῃ	v. 520. πέλεται νόος ἀνδρά-	νόος ἀνδράσι γίνεται
v. 333. θάττον	τυτθῇ	σιν ἐσθλοῖς,	ἐσθλοῖς,
v. 337. Τρώας ἐπὶ ἄλλους	Τρωσὶν ἐπὶ ἄλλον (1)	L.X. v. 30. ἀλλὰ γ'	ἀλλ'
v. 338. λαὸν ἐπαύσσοντας·	λαοῦ ἐπαύσσοντας·	εἰ ἀλευομένους	μέγ' ἀλευομένους
v. 339-340.	lacuna.	v. 32. ἔτι	ἐπὶ
v. 345. ἔξεισε·	ἔσεισε· (2)	v. 42. τοι ἐπὶ κάκεινῳ	κεν ἐπὶ καὶ κείνῳ
v. 377. ἀρα	ἀραρ	v. 54. ὦμοις	ὦμους
v. 378. τεύχεσσι	τείχεσσι	v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 381. νεφέεσσι	νιφάδεσσι	v. 66. ὥς που	ὥς ἡ
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ	v. 67. εἰαρος	χείματος
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσαι	v. 68-69. — φύει, ἡδ' ὥστε	— χέει, ἡ ὥς ὅτ' ἀν' ἀχα-
v. 436. ἐν	ἐνὶ	δι' ἀχαλῆς ξυλόχοιο Πύρ	λέην ξυλόχον πύρ Αἰθό-
v. 438. κραδίῃ	κραδίῃ	βρέμει αἰθόμενον, ἡδ' ὥς—	μενον βρομέει, ἡ ὥς—
v. 459. πάντας ἐπὶ ἐπαι	παντ' ἐπὶ ἐπειῇ	v. 73. ἄλλον	ἄλλῳ
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβατον	v. 81. Ὑἱάλον, εὐγλώχινι	Ὑἱάλον, εὐγλώχινι
L.IX. v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 87. Χέδιόν τε,	Σχεδιόν τε,
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγωγε	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 81. αὐτόν	αὐτοῦ	v. 91. ἅμα πίονι	ἅμ' ἀπείριτι
v. 83. ὀλέσση·	ὀλάσση·	v. 126. ναιετάασκεν	ναιετάασκεν
v. 88. μοῦνος	μοῦνον	v. 131. πονέουσιν	περ ἐοῦσαν (4)
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 132. δ' ἀρ'	γάρ
v. 114. παρανήεα	παρενήεα	v. 135. κείνο δ' ἴησι	εἰ δ' ἐπὶ ἴησθα,
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 136. ἱκηται,	ἱκηται,
v. 132. μή	μήγῃ	v. 139. καὶ μιν αἰεὶ σπαίρου-	καὶ βρά μιν ἀσπαίρου-
v. 134. ἔγχεῖ	ἔγχεσι	σαν	σαν (5)
v. 160. ὑπάρχετο·	ὑπάρχετο·	v. 143. Φύλαϊς εὐζωνος	Φύλλις εὐζωνος
v. 195. αὐθις	αἰὲν	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 241. ἐτέρωθε	ἐτέρωθε	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 259. δόρυ	δορί	v. 194. ὥς ἐτεδὸν καύσαιοτο,	ὥς ἐτεδὸν, κεκέδαστο
v. 260. ἥρα	omissum,	μέγας	μέλας
εἰ τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον εἶπεν.	v. 241. ἔτ' ἐμμενε	ἐπὶ μίμνε
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε	v. 250. ἐννεσίῃ	ἐννεσίης
v. 299. Τρώεσσι	Τρωσὶν δὲ	v. 276. βεβλημένος	βεβολημένος

(1) Lehrslius ad hunc versum : « ἐτύνοντο, fortasse εἰσίνοντο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἔσεισε.

(3) Ad v. 347 Lehrslius : « ἀπαναίνεται fortasse ἀγριαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) præter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII, 580; XIII, 159) proposuit, quas recepit. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτέρπετο expleatur, ea-que, quæ sequuntur, cum præcedentibus vix cohæreant, cui malo Kœchlyi coniectura non medetur, plura excidisse suspicamur poetamque huiusmodi aliquid scripsisse :

ἀθανάτην περ ἐοῦσαν· ἐταίρετο δ' ἄρ' φίλον ἦτορ,
πρὶν κείνῳ φιλότῃ μιγήμεναι, ἥς ἐτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kœchlyi coniectura. Lehrslius voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :		IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :	
v. 277.	νόσφ, καὶ	νόσφ τε καὶ		v. 99.	κάρτεος	θάροτος	
v. 309.	μεγάροισι, μεγ' ἀ- σπετα	μεγάροισιν ἀάσπετα		v. 103.	ἡ Διδός	ἐκ Διδός	
v. 357.	ἔμπροσθεν εἰ ἐμβεβα- υίας·	ἐντοσθεν εἰ ἐμβεβαυίης·		v. 106.	γένος ἀμφιλιποῦσα,	Ἰδος αἰπὺ λιποῦσα	
v. 379.	προπάρειθεν	τοπάρειθεν		v. 111.	ἐνδοθι	ἀγχόθι	
v. 398.	με ἀσπετον	μ' ἀάσπετον		v. 124.	ἐς	ἀν'	
v. 405.	ἔδάμασσα	ἔδαμ' αἶσα		v. 127.	δαύοντο	δαύοντ' ἐκ	
v. 406.	οὐ γούωσα	οὔτι γούωσα		v. 135.	δαρυόεντι	δαρυόεντι	
	εἰ τόσσον, ὅσον	τόσον, ὅσον ἄρ'		v. 164.	ἐπὶ	ποτὶ	
v. 408.	κείνη	κείνον		v. 176.	ὑπεσμαράγησε	ὑπεσμαράγησε	
v. 409 et 410.	ἡδὲ	αἱ δὲ		v. 186.	οὔδεος	οὔρεος	
v. 413.	κώκυον,	κώκυς,		v. 188.	περὶ	ἀμφ'	
v. 428.	ὀφελόν ποτε	ὀφελον τότε		v. 198.	ἐν	ἐκ	
v. 431.	ἡώς·	αἰών·		v. 209.	ἡμέας	ὑμέας	
v. 435.	εὐπέπλους	εὐπέπλους		v. 212.	γαίῃ ἀπειρεσίῃ·	γαίῃ ἀπειρεσίῃ·	
v. 459.	μακρὸν περὶ κωκύε- σκον.	μόρον περικωκύεσκον.			εἰ ἀμμιν	ὑμμιν	
v. 465.	βοήσατο	γοήσατο		v. 220.	νῦν εἰ ἀκριτόμυθοι,	κλυτοὶ εἰ ὀδριμόθυμοι,	
L. XI. v. 6.	ἡδὲ	οἱ δὲ		v. 221.	τι	κα	
v. 9.	ἱκελοι	εἰκελοι		v. 236.	μῖνεντε	μῖνεν	
v. 23.	δῆ	δῖ'		v. 257.	τοὶ	ποῦ	
v. 25.	ἀνίη	ἀνίης		v. 258.	πολέμου	πολέμοιο	
v. 56.	ἐς δορί	δορί		v. 260.	αὐ	αὐθ'	
v. 59.	ἅμα πέπτατο	ἅμ' ἀπέπτατο		v. 275.	Νέστωρ	Νέστορ	
v. 63.	αἰνόν	αἰνοῦ		v. 277.	τις	τοὶ	
v. 66.	ἐπὶ	τότε		v. 284.	μῖν	τόν	
v. 103.	τῷ	τοῦ		v. 301.	δ' ὅπ' Ἀρηί	καὶν ὅπ' Ἀραι	
v. 123.	ὑπαὶ	ὑπὸ		v. 313.	οὔρεϊ οὔτε	οὔρεϊ τ' οὔτε	
v. 136.	βοῆς	βοῆς		v. 315.	δ' ὁ	δὲ	
v. 161.	δ' ἄρ' λαίνετο	δ' λαίνετο		v. 323.	Ἀντίμαχος	Ἀμφίλοχος	
v. 173.	ἔσσυμένως	ἔσσυμένους		v. 331.	ἡ μὲν	ἡμὲν	
v. 194.	λείπεν εἰ κραταιήν	λείπεν εἰ κραιμαστήν,		v. 333.	αὐ	αὐ	
v. 195.	ἐμπεφυῖαν εἰ ἐγγνάμποισι χα- λινούς,	ἐκπεφυῖαν ἐγγνάμποιιο χαλινού,		v. 343.	ἔργῳ εἰ ἀνακτας	ἔργον εἰ ἀνακτας	
v. 208.	οὐς, ἄμοτον	οὐς τ' ἄμοτον		v. 391.	γινώναι	γινώμεναι	
v. 209.	τύφῃ ὑπαὶ	τύφην ὑπὸ		v. 410.	εἶδεν	εἶδεται	
v. 219.	ἀγε θέσθ'	ἄζεσθ'		v. 414.	θεή· λευκαὶ δὲ	θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ'	
v. 249.	ἀπροτίσπον ὀμίχλην·	ἀπροτίσπος ὀμίχλη·		v. 430.	περιστάνχουσι	περιστάνχοντο	
v. 251.	ἔλιντο	ἔλιντο		v. 445.	τῷ	τοὶ	
v. 284.	ἐπ'	ἄρ'		v. 453.	κικλήσκουσιν,	ἐπικλείουσιν,	
v. 286.	μετ'	μέγ'		v. 461.	ἔξαν	ἔξαν	
v. 324.	ἀόττεον.	ἀόττεον.		v. 467.	ἐνθα	ἐν δὲ	
v. 360.	ἐντύνοντο	ἐντύνοντο		v. 476.	δε	δγ'	
v. 361.	μῆν—ἀρμη.	μῆν—ἀρμη.		v. 484.	καὶ ἐπὶ	ἢ ἐπὶ	
v. 365.	τοῖαι Ἀργείων	τοῖαι ἄρ' Ἀργείων		v. 488.	ἀφραδίῃ	ἐν κραιδίῃ (2)	
v. 367.	ἀρηράμεναι	ἀρηράμενοι		v. 495.	λυγρόν	λυγρῷ	
v. 372.	βελέμονες,	βοεῖαι,		v. 496.	ἐπὶ	περὶ	
v. 379.	ὁρόμος εἰ δ'	βρόμος εἰ θ'		v. 515.	ἀγλὺς ἄρ' ἀμφοκαλύψε	ἀγλὺς ἀμφοκαλύψε	
v. 432.	πόληος, ἐὼν	πόληος ἐῆς, (1)		v. 528.	ἦεν,	αἶεν,	
v. 450.	ἐπιβήσατο	ἐπεβήσατο		v. 544.	ἀρα	ἅμα	
v. 472.	συνηλοῖετο	συνηλοῖετο		v. 545.	χαίρετε	χαίρετ' ἄρ'	
v. 495.	καὶ	σὺν		v. 559.	ποῦ	γάρ	
L. XII. v. 30.	πάντα	πάντες		v. 564.	οὐνεκά σφιν μέγα	οὐνεκ' ἀρα σφίσι	
v. 31.	ἐν κλισίης	ἐς κλισίας		v. 580.	οὔρεσι καγχαλῶσα	οὔρεσιν ἀσχαλῶσα	
v. 43.	ἅμα	ἀνά		v. 383.	ἀχνημένη	ἔσσομένη	
v. 53.	οὐ γάρ	οὐχί		v. 585.	φόνου· εἰ σφίσι	φόνου· εἰ μέγα	
v. 55-56.	ἄλλα Ζηνός· ἀ μὲν	ἄλλα· Ζηνός μὲν		L. XIII. v. 4.	περὶ	παρά	
v. 65.	σφιν	σφίσι		v. 19.	φρένα	ορένας	
v. 76.	πολλὰ	πάντα		v. 36.	ἀτρεκέως	ἀτρεκέως	
				v. 42.	ἐξανέδυσεν ἰδῶν	ἐξανέβη στανίδων	
				v. 54.	ἄλλοθεν ἄλλοι	ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ	
				v. 68.	ἀτρομοι	ἀδρομοι	
				v. 70.	ἀνταχοι	αὐταχοι	
				v. 73.	ἐπιβρίσσοι	ἐπιβρίσωσι	

(1) V. 404 interpretes in verbis ἄλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ὅσα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μελλονόμοι καὶ πῶσα πάντα. Kœchlyus fortasse scribendum existi-
mat αἰπόλοι αἰνὰ. Nonne sufficeret scribere : ἄλλ' ἅμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλέην scribi Lehrsius vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 89. οἱ
v. 106. γε
v. 110. λυγρῆς,
v. 113. ἔχειν
v. 132-133. Τρῶες. ὥς δ' ὑπὸ
v. 139. ὀλέκουσι μένοντες
v. 152. τμηθέντες
v. 162. μεγάροιν
v. 183. ἐνὶ
v. 192. γέροντι τεῶς
v. 241. κάρη.
v. 244. πολλὸν
v. 250. πολλῶν
v. 257. οὔτοι
v. 268. φίλου, αἰνὸν
v. 276. ἐνὶ
v. 295. δς
v. 345. οἱ, et ἄλλων ἐν
v. 348. μίη
v. 362. σ' ἰδέεσθ'
v. 368. ἄρ' ἐμείλιν
v. 384. παρ'
v. 394. ἀρίζηλο
v. 401. θεῇ
v. 405. ἄρ' ἐβέλγεν
v. 410. ἀναιρέμεν
v. 425. οὐδ' ἦ
v. 428. ἔτρεσεν
v. 429. ἐπεὶ οἱ
v. 445. αὐτὸν
v. 452. ἤριπεν
v. 489. ὑπέκ
v. 518. οἱ
v. 522. ἀναμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων
et περιπέπτατ'

IN EDITIONE NOSTRA :

τοὶ
ἐ
λυγρῆς,
ἐλεῖν
Τρῶες, ὥς ὑπὸ
ὀλέκουσιν ἔδοντες
δημηθέντες
μεγάροιο
ἐπὶ
γέροντος ἐὰς (1)
κάρην
πουλὺν
πάντων
οὐ πω
φίλου ἔνδον,
ἐν
ὥς
καὶ et ἄλλ' ὅσ' ἐνὶ
μὴ ἦ
σε ἰδέεσθ'
ἄρα μείλιν
καὶ
ἀρίζηλον
θεᾷ
ἄρα θέλγεν
ἐναιρέμεν
οὐδ' ἦγ'
ἔτρεμεν
ὅτι οἱ
αὐτὸς (2)
ἔρίπισεν
ὑπαὶ
τοὶ (3)
ἀνεμνήσαντο
κινυρομένων
περιπέπτατ'

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὀφεί
L. XIV. v. 12. οἶο
v. 20. Κασσάνδραν
v. 53. ἀκοίτου
v. 92-93.
v. 113. καὶ οὐδέος
v. 121-122.
v. 142.
v. 159. πάρος μεμαυῖαν
v. 166. ἰσχυομεν
v. 171. ἄρ'
v. 172. βλεφάρων ἡλείθετο
v. 178. συνέχοντο
v. 188. ἄδην ἐμὸν
v. 198. ἀπηέζηθ'
v. 214 et 241. ἐπέπλον
v. 262. ἔκχυσο
v. 263. χεῖματι
v. 265. περιτρίζωσι
v. 269. στεναχῆσι
v. 281. ἀνωλίζεσκε
v. 283. σπαργεῦσα
v. 292. ἡδὲ et ἡδ'
v. 299. ἐνὶ μαίνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο
v. 328. οἶδμα
v. 386. δὲ τὰ
v. 389. ἀπόπροθε
v. 402. αὐτοὶ
v. 444. οὔτι
v. 495. τις
v. 504. διέχευον
v. 507. πότμον
v. 557. μὲν
v. 590. ὦς

IN EDITIONE NOSTRA :

ἐπόφμαι
ἀμφὶ
Κασσάνδρην
ἀκοίτεω
lacuna.
διειδέος
lacuna.
in uncis.
μέγ' ἐμμεμαυῖαν
ἰσχύμεν
ἀμ'
βλεφάρων ἡλείθετο
συνέχυντο
ἀρήϊον
ἐπηέζηθ'
ἐπέπλον
ἐκχυστο
χέρματι
περιτρίζωσι
στοναχῆσι
ἀνωμώζεσκε
σπαργῶσα
ἡὲ et ἡ
ἐτ' ἰαίνεται
βλεφάρων ἐχυντο
χεῦμα
δ' ἐὰ (4)
ἀπόπροθι
παῦροι
οὔτοι
οἱ (5)
διέχευαν
πόντον
μέγ'
ὦς

TRYPHIODORUM e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

TZETZES e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive hypothetarum erroribus.

In *interpretationibus latinis*, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἰδεσθαι ἀντὶ γέροντος ἔχειν χέρας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodomannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio movetur, duo hemistichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐλδομένη vitiosum est. Lehrsus καὶ πρὶν ἐλδομένη, Kœchlyus καίπερ ἀλωμένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δὲ μέτωπα
* * * * *

ἀμπέχον κ. τ. λ.
αἱ δ' ἐὰ τέκνα

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quum v. 483 κανεῶ improbare, κοινῶ potius quam κοίῳ succurreret.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI

DE HERONE ET LEANDRO.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπέ, θεὰ, κρυφίῳ ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμεναίων
καὶ γάμον ἀγλυόεντα, τὸν οὐκ ἴδεν ἀφθιτος Ἥως,
καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον, ὅπη γάμος ἐννυχος Ἡροῦς.
5 Νηχόμενόν τε Λεάνδρον ὁμοῦ καὶ λύχνον ἀκούω,
λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην Ἀφροδίτης,
Ἡροῦς νυκτιγάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιώτην,
λύχνον, ἔρωτος ἀγαλμα, τὸν ὤφελεν αἰθέριος Ζεὺς
ἐννύχιον μετ' ἄεθλον ἀγειν ἐς δμήγυριν ἀστρων
10 καὶ μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστόλον ἀστρον ἐρώτων,
ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων ὀδυνάων
ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων
πρὶν χαλεπὸν πνοιῆσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην.
Ἄλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν συνάειδε τελευτήν
15 λύχνου σθεννυμένοιο καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
Σηστός ἔην καὶ Ἄβυδος ἐναντίον, ἐγγύθι πόντου
γείτονές εἰσι πόλεις. Ἐρως δ' ἀνὰ τόξα τιταίνων
ἀμφοτέραις πτολίεσσι νῆα ξυνέηκεν δίστον,
ἥϊθεον φλέξας καὶ παρθένον· οὐνομα δ' αὐτῶν
20 ἱμερόεις τε Λεάνδρος ἔην καὶ παρθένος Ἡρώ.
Ἡ μὲν Σηστὸν ἐναίεν, ὃ δὲ πτολίεθρον Ἀβύδου,
ἀμφοτέρων πόλιν περικαλλέες ἀστέρες ἀμφω,
εἰκελοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴ ποτε κεῖθι περήσεις,
δίξέ μοι τινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ Σηστιὰς Ἡρῶ
25 ἴστατο λύχνον ἔχουσα καὶ ἡγμέονε Λεάνδρῳ·
δίξο δ' ἀρχαίης ἀλιχέα πορθμὸν Ἀβύδου,
εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
Ἄλλὰ πόθεν Λεάνδρος Ἀβυδόθι δώματα ναίων
Ἡροῦς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδησε καὶ αὐτήν;
30 Ἡρῶ μὲν χαρίεσσα, διοτρεφὲς αἶμα λαχοῦσα,
Κύπριδος ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτος ἐοῦσα
πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναίει θαλάσση,
ἄλλη Κύπρις ἀνασσα· σαοφροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ
οὐδέ ποτ' ἀγρομένησι μεθωμίλησε γυναῖξιν,
35 οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικος ἥβης,
μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·
ἀλλ' αἰεὶ Κυθέρειαν ἱλασκομένη βασιλειαν,
παλλάκι καὶ τὸν Ἐρωτα παρηγορέεσκε θυηλαῖς
40 μητρὶ σὺν οὐρανῇ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἀλέεινε πυριπνεύοντας δίστους.
Δὴ γὰρ Κυπριδὴ πανδήμιος ἦλθεν ἑορτῇ,
τὴν ἀνὰ Σηστὸν ἄγουσιν Ἀδώνιδι καὶ Κυθέρει,
πανσυδὴ δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἥμαρ ἰκέσθαι,
45 ὅσσοι ναιετάεσκον ἀλίστεφών σφυρὰ νήσων,

MUSÆUS.

MUSÆI

CARMEN

DE HERONE ET LEANDRO.

Dic, dea, occultorum testem lychnum amorum
et nocturnum natatorem per-mare-ducentium nuptiarum
-causa] et concubitus tenebrosus, quem non vidit immor-
talis Aurora,] et Sestum et Abydum, ubi nuptiæ nocturnæ
Heros erant. Natantemque Leandrum simul et lychnum au-
dio,] lychnum adnuntiantem mandata Veneris
Heros nocte-nubentis pronubum nuntium,
lychnum, amoris signum, quem debebat ætherius Juppiter
nocturnum post certamen introducere in cætum astrorum
atque ipsum appellare pronubam stellam amoris,
quoniam erat administer amatoriarum sollicitudinum
nuntiumque servavit insomnium nuptiarum,
antequam molestum flatibus flaret inimicus ventus.
Agedum mihi modulanti unum simul-cane finem
lychni extincti et pereuntis Leandri.

Sestus erat et Abydus e regione, prope mare;
vicinæ sunt urbes. Cupido autem arcu tento
ambabus urbibus unam simul-immisit sagittam
juvenem urens et virginem: nomen vero eorum
suavisque Leander erat et virgo Hero.
Altera Sestum habitabat, alter oppidum Abydi,
ambarum urbium perpulcræ stellæ ambo,
similes inter-se. Tu vero, si quando illic transieris,
quære mihi quandam turrin, ubi quondam Sestias Hero
stabat lychnum tenens et dux-erat Leandro;
quære autem antiquæ marisonum fretum Abydi
adhuc flens mortem et amorem Leandri.
Verum unde Leander Abydi domos habitans
Heros in amorem venit amoreque devinxit et ipsam?

Hero quidem gratiosa, divinum sanguinem sortita,
Veneris erat sacerdos, nuptiarum vero expers (existens)
turrin avitam ad vicinum habitabat mare,
altera Venus regina; ob-castitatem vero et pudorem
nunquam congregatis conversabatur mulieribus,
neque chorum gratiosum adivit æqualis juventutis,
livorem evitans invidum mulierum;
namque ob pulcritudinem invidæ sunt feminæ;
sed semper Cytheream placans reginam
sæpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis
matre cum cælesti, flammeam tremens pharetram.
Sed neque sic evitavit ignem-spirantes sagittas.

Jam enim Venereum populare venit festum,
quod Sesti celebrant Adonidi et Cythereæ,
catervatimque festinabant ad sacrum diem ire,
quotquot habitabant mari-cinctarum extrema insularum,

οἱ μὲν ἀφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλίης ἀπὸ Κύπρου·
οὐδὲ γυνή τις ἐμίμνεν ἐνὶ πτολίεσσι Κυθήρων,
οὐ Λιβάνου θυόεντος ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων·
οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς,
50 οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἀστὸς Ἀβύδου,
οὐδέ τις ἡϊθέων φιλοπάρθενος· ἥ γὰρ ἐκεῖνοι,
αἰὲν ὁμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
οὐ τὸσον ἀθανάτοισιν ἄγειν σπεύδουσι θυηλάς,
ὅσπον ἀγειρομένων διὰ κάλῃα παρθενικῶν.
55 Ἡ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπώχeto παρθένης Ἡρῶ
μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπου,
οἷα τε λευκοπάρῃος ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
Ἄκρα δὲ χιονέης φοινίσseto κύκλα παρειῆς,
ὥς βόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἥ τάχα φαίης,
60 Ἡροῦς ἐν μελέεσσι βόδων λειμῶνα φανήναι·
χροτὴν γὰρ μελέων ἐρυθαίνeto· νισσομένης δὲ
καὶ βόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κούρης,
πολλαὶ δ' ἐκ μελέων Χάριτες ῥέον. Οἱ δὲ παλαιοὶ
τρὶς Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἷς δὲ τις Ἡροῦς
65 ὀφθαλμὸς γελῶν ἑκατὸν Χάριτεσσι τεθήλει.
Ἄτρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον εὐράτο Κύπρις.
Ὡς ἡ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν
Κύπριδος ἀρῆτειρα νήν διεφαίνeto Κύπρις.
Δύσατο δ' ἡϊθέων ἀπαλὰς φρένας· οὐδὲ τις ἀνδρῶν
70 ἦεν, ὃς οὐ μενάινεν ἔχειν ὁμοδέμιον Ἡρῶ.
Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη κατὰ νηὸν ἀλάτο,
ἐσπόμενον νόον εἶχε καὶ ὄμματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ τις ἐν ἡϊθέοισιν ἐθαύμασε καὶ φάτο μῦθον·
Καὶ Σπάρτης ἐπέβη, Λακεδαίμονος ἑδρακὸν ἄστου,
75 ἥχι μόνον καὶ ἀέθλον ἀκούομεν ἀγλαϊάων·
τοίην δ' οὔ ποτ' ὅπωπα νήν κεδνὴν θ' ἀπαλὴν τε·
καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χάριτων μίαν ὀπλοτεράων.
Παπταίων ἐμόγησα, κόρον δ' οὐχ εὔρον ὀπωπῆς.
Αὐτίκα τεθναίνῃ λεγέων ἐπιβήμενος Ἡροῦς·
80 οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' Ὀλύμπῳ ἐφιμείρω θεὸς εἶναι
ἡμετέρην παράκοιτιν ἔχων ἐν δώμασιν Ἡρῶ.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τὴν ἱέρειαν ἀφάσσειν,
τοίην μοι, Κυtherea, νήν παράκοιτιν ὀπάσσαις.
Τοῖα μὲν ἡϊθέων τις ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλος
85 ἔλκος ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλει κούρης.
Αἰνοπαθὲς Λεῖανδρε, σὺ δ' ὥς ἴδες εὐκλέα κούρην,
οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρύχειν φρένα κέντροις,
ἀλλὰ πυριπνεύστοισι δαμεῖς ἀδόκητον δίστοῖς
οὐκ ἔθελες ζῶειν περικαλλέος ἄμμορος Ἡροῦς.
90 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρὸς ἐρώτων,
καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτου πυρὸς ὄρμη·
Κάλλος γὰρ περίπυστον ἀμωμήτοιο γυναικὸς
δξύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος δίστοῦ·
ὀφθαλμὸς δ' ὁδὸς ἐστίν· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολῶν
95 ἔλκος ὀλισθαίνει καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὀδεύει.
Εἶλε δὲ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς·
ἔτρεψε μὲν κραδίην, αἰδὼς δὲ μιν εἶχεν ἁλῶναι·
θάμβεε δ' εἶδος ἀριστον, ἔρως δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ·
θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπάζων

alii ab Harmonia, alii marina e Cypro :
neque mulier ulla remansit in oppidis Cytherorum ,
non Libani odoriferi in summitatibus saltans ;
neque accolarum quisquam deerat tunc festo ,
non Phrygiæ incola , non vicinæ civis Abydi ,
neque ullus juvenum amans-virginum. Certe enim illi
semper secuti , ubi fama est festi ,
non tantum immortalibus afferre festinant sacrificia,
quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum deæ per ædem incessit virgo Hero
splendorem gratiosa emittens facie ,
qualis candida-genas exoriens luna.
Summi autem nivææ rubebant circuli genæ,
ut rosa e calicibus bicolor : profecto diceret ,
Herus in membris rosarum pratum apparere :
colore enim membrorum rubebat ; euntis vero
etiam rosæ candida-indutæ-tunica sub talis splendebant
puellæ,] multæ autem ex membris Gratiaæ fluebant. Antiqui
vero] tres Gratias mentiti-sunt esse : alteruter enim Herus
oculus ridens centum Gratiis pullulabat.

Profecto sacerdotem dignam nacta-erat Cypria.

Sic quidem multum antecellens feminis
Cypriæ sacerdos nova apparebat Cypria.
Subiit autem juvenum teneras mentes ; neque ullus virorum
erat , qui non cuperet habere conjugem Hero.
Illa igitur, bene-fundatam quacunque per ædem vagabatur,
sequentem mentem habebat et oculos et corda virorum.
Atque unus-et-alter inter juvenes miratus-est et dixit ver-
bum:] Vel Spartam accessi, Lacedæmonis vidi urbem,
ubi contentionem et certamen esse audimus pulcritudinum:
talem autem nondum vidi puellam venerandamque tene-
ramque :] et forte Cypria habet Gratiarum unam juniorum.
Intuendo defessus-sum , satietatem autem non inveni ad-
spiciendi.] Illico moriar, cubile ubi-conscenderim Herus :
non ego in Olympo cupio deus esse
nostram uxorem habens domi Hero.

Sin autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare ,
talem mihi, Cytherea, puellam uxorem præbeas.

Talia quidem juvenum unus-et-alter locutus-est : aliunde
alius] vulnus celans insanivit pulcritudine puellæ.

Gravia-patiens Leander, tu autem , ut vidisti inclytam
puellam,] nolebas occultis consumere mentem stimulis ,
sed ignem-spirantibus domitus inopinato sagittis
nolebas vivere perpulcræ expers Herus.

Cum oculorum vero radiis augebatur fax amorum
et cor fervebat invicti ignis impetu.

Pulcritudo enim celebris emendatæ mulieris
acutior hominibus est veloci sagitta :

oculus autem via est ; ab oculi ictibus
vulnus delabitur et in præcordia viri descendit.

Cepit autem ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor :
tremuit quidem in-corde, pudebat vero ipsum capi ,
obstupuit autem forma egregia, amor vero ademit pudorem ;
audacter autem ob amorem impudentiam amplectens

- 100 ἡρέμα ποσσὶν ἔβαινε καὶ ἀντίον ἴστατο κούρης.
 Λοξὰ δ' ὀπιπτεῦν δολερὰς ἐλέλιξεν ὀπωπὰς,
 νεύμασιν ἀφθόγγοισι παραπλάζων φρένα κούρης.
 Αὐτὴ δ', ὥς συνέηκε πόθον δολόεντα Λεάνδρου,
 χαίρειν ἐπ' ἀγλαΐησιν· ἐν ἡσυχίῃ δὲ καὶ αὐτὴ
 105 πολλάκις ἡμερόεσσιν ἐὴν ἔκρυψεν ὀπωπὴν,
 νεύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
 καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ὁ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἰάνθη,
 ὅττι πόθον συνέηκε καὶ οὐκ ἀπεισεῖσατο κούρη.
 Ὅφρα μὲν οὖν Λεῖανδρος ἐδίξετο λάθριον ὥρην,
 110 φέγγος ἀναστείλασα κατῆεν ἐς δύσιν Ἥως·
 ἐκ περάτης δ' ἀνέβαινε βαθύσκοιος Ἑσπερος ἀστήρ.
 Αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίθεον ἐγγύθι κούρης,
 ὥς ἴδε κυανόπαπλον ἐπιθρώσκουσιν ὁμίχλην·
 ἡρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης
 115 βυσσόθεν ἐστονάχιζεν ἀθέσφατον· ἡ δὲ σιωπῇ,
 οἷά τε χωμένη, ῥοδὲν ἐξέσπασε χεῖρα.
 Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλάρφονα νεύματα κούρης,
 θαρσαλέη παλάμη πολυδαίδαλον ἔλακε χιτῶνα
 ἔσχατα τιμήμεντος ἄγων ἐπὶ κεῦθεα νηοῦ.
 120 Ὀκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ἥρῳ,
 οἷάπερ οὐκ ἐθέλουσα, τόσῃ δ' ἀνενείκατο φωνήν,
 θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ· [χεῖς;
 Ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρθένον ἔλ-
 ἄλλην δεῦρο κέλευθον· ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶνα.
 125 Μῆνιν ἐμῶν ἀλέεινε πολυκτεάνων γενετῆρων.
 Κύπριδος οὐ σοὶ εἰκοιθεῖς ἱέρειαν ἀφάσσειν·
 παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.
 Τοῖα μὲν ἠπειλῆσεν, εἰκοῖτα παρθενικῶν.
 Θηλείης δὲ Λεάνδρος ἐπεὶ κλύεν οἴστρον ἀπειλῆς,
 130 ἔγνω πειθομένων σημῆϊα παρθενικῶν.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἠϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 κυπριδίων δάρων αὐτάγγελοι εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθενικῆς δ' εὐδομον, εὐχροον αὐχένα κύσας
 τοῖον μῦθον ἔειπε πόθου βεβηλωμένος οἴστρον·
 135 Κύπρι φιλῇ μετὰ Κύπριν, Ἀθηναίη μετ' Ἀθήνην,
 οὐ γὰρ ἐπιχθονίης Ἰσθμὸν καλέω σε γυναῖξιν,
 ἀλλὰ σε θυγατέρεςσι Διὸς Κρονίωνος εἴσκω·
 ὀλβιος, ὅς σ' ἐφύτευσε, καὶ ὀλβίη, ἡ τέκε, μήτηρ,
 γαστήρ, ἡ σ' ἐλόχευσε, μακαράτη. Ἀλλὰ λιτάων
 140 ἡμετέρων ἐπάκουε, πόθῳ δ' οἴκτειρον ἀνάγκην.
 Κύπριδος ὥς ἱέρεια μετέειπε, Κύπριδος ἔργα.
 Δεῦρ' ἴθι, μυστιπόλευε γαμήλια θεσμὰ θεαίνης·
 παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρήσσειν Ἀφροδίτῃ,
 παρθενικαῖς οὐ Κύπρις λαίνεται. Ἦν δ' ἐβέλτερος
 145 θεσμὰ θεῆς ἐρόεντα καὶ ὄργια πιστὰ δαῖναι,
 ἔστι γάμος καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυθέρειαν,
 θελξινόων ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων,
 σὸν δ' ἰκέτημα κόμιζε καὶ, ἣν ἐθέλης, παρακοίτην,
 τὸν σοὶ Ἑρῶς ἡγρεῦσεν εἰς βελέεσσι κιχῆσας.
 150 Ὡς θαρσύν Ἡρακλῆα θοὸς χρυσόβραπις Ἑρμῆς
 θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰατρδανίην ποτὶ νύμφην.
 Σοὶ δέ με Κύπρις ἐπεμπε, καὶ οὐ σοφὸς ἡγαγεν Ἑρμῆς.
 Παρθένοιο οὐ σε λέληθεν ἀπ' Ἀρκαδίας Ἀταλάντη,

tacite pedibus incessit et e regione constitit puellæ.

Oblique autem intuens dolosos torquebat oculos,
 nutibus mutis seducens mentem puellæ.

Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,
 gavisæ est suam ob pulcritudinem; tacite vero et ipsa
 sæpe gratam suam occuluit faciem,
 nutibus occultis clam-nuntians Leandro,
 et rursus eam acclinavit. Ille vero intus animo gaudebat,
 quod desiderium suum senserit neque renuerit puella.

Dum igitur Leander quærebat occultam horam,
 lucem contrahens descendit ad occasum dies,
 e regione autem adparuit umbrosa Hesperus stella
 Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 ut vidit atratas ingruentes tenebras:
 tacite quidem premens roseos digitos puellæ,
 ex-imo suspirabat vehementer; illa vero silentio,
 tanquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ut vero amatæ sensit remissos nutus puellæ,
 audaci manu artificiosam traxit tunicam
 extrema venerandi ducens ad penetralia templi.

Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero,
 tanquam nolens, talemque emisit vocem
 femineis verbis minans Leandro:

Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem tra-
 his?] alia ito via, meamque remitte vestem.

Iram meorum evita locupletum parentum.

Cypriæ non te decet deæ sacerdotem contrectare;
 virginis ad lectum nullo-pacto licet pervenire.

Talia quidem minata est, convenientia virginibus.
 Feminæ autem Leander ubi audivit furorem minarum,
 cognovit persuasarum signa virginum.
 Etenim quum juvenibus minantur feminae,
 venerearum consuetudinum nuntia sunt minæ.
 Virginis autem odoratam pulcri-coloris cervicem osculatus
 tale verbum dixit desiderii ictus furore:

Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam,
 non enim terrestribus æqualem voco te mulieribus,
 sed te filiabus Jovis Saturnii comparo;
 beatus, qui te genuit, et beata, quæ peperit, mater,
 venter, qui te enixus est, beatissimus. Sed preces
 nostras exaudi, amorisque miserere necessitatis.
 Veneris utpote sacerdos exerce Veneris opera.
 Huc ades, mysterio-initiare nuptialibus legibus deæ:
 virginem non decet ministrare Veneri,
 virginibus non Cypria gaudet. Si vero volueris
 instituta deæ amabilia et cerimonias veras scire,
 sunt nuptiæ et lecti. Tu autem, si amas Venerem,
 mulcentium-mentem amplectere suavem legem amorum,
 tuumque servum supplicem me accipe et, si velis, conjugem,
 quem tibi Cupido venatus est suis sagittis assecutus.
 Sic audacem Herculem celer auream-gestans-virgam Mer-
 curius] servitum duxit Iardaniam ad puellam.
 Tibi vero me Cypria misit, neque sapiens adduxit Mercu-
 rius.] Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta,

ἥ ποτε Μειλανίωνος ἐρασσαμένῳ φύγεν εὐνὴν,
155 παρθενίης ἀλέγουσα· χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ.

Πείθεο καὶ σὺ, φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρης.

Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης,
θυμὸν ἐρωτοτόχοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.

190 Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὄπωπῃν,
αἰδοὶ ἐρυθριώσαν ὑποκλέπτουσα παρείην,
καὶ χθονὸς ἔξεν ἄκρον ὑπ' ἔχνεσιν, αἰδομένη δὲ
πολλάκις ἀμφ' ὥμοισιν ἐὼν συνέεργε χιτῶνα.

Πειθοῦς γὰρ τὰδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ
165 πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσίς ἐστι σιωπῇ
Ἦδη καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
θέρμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένος Ἡρώ,
κάλλει δ' ἱμερόεντος ἀνεπτοίητο Λεάνδρου.

Ὅφρα μὲν οὖν ποτὶ γαίαν ἔχεν νεύουσαν ὄπωπῃν,
170 τόφρα δὲ καὶ Λεάνδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις
οὐ κάμειν εἰσορώων ἀπαλόχρουν αὐχένα κούρης.
Ὅψε δὲ Λεάνδρῳ γλυκερὴν ἀνενείκατο φωνὴν
αἰδοῦς ὑγρὸν ἐρεῦθος ἀποστάζουσα προσώπου·

Ξεῖνε, τοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις

175 Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
οἱ μοι! τίς σ' ἐκόμισεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαίαν;
Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγγαο· πῶς γὰρ ἀλήτης
ξείνος ἐὼν καὶ ἄπιστος, ἐμῇ φιλότῃ μιγείης;

Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις δόλοισι πελάσσαι·
180 οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν ἦν δ' ἐθελήσης
ὥς ξείνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμνειν,
οὐ δύνασαι σκοτάεσσαν ὑποκλέπτειν Ἀφροδίτην.

Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος· ἐν δὲ σιωπῇ
ἔργον ὅπερ τελεῖ τις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.

185 Εἰπέ δὲ, μὴ κρύψης, τεὸν οὖνομα καὶ σέο πάτρην.
Οὐ γὰρ ἐμόν σε λέληθεν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ.

Πύργος δ' ἀμφιδόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,
ὃ ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῃ τινὶ μούνῃ
Σηστιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας
190 γείτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλῇσι τοκῶν.
(οὐδὲ μοι ἐγγὺς ἔασιν ὑμῆλικες, οὐδὲ χορεῖαι
ἡϊθέων παρέασιν· αἰεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ Ἡῶ
ἐξ ἁλὸς ἡνεμόεντος ἐπιβρέμει οὐασιν ἡχή.

Ὡς φαιμένη ῥοδέην ὑπὸ φάρεϊ κλέπτε παρείην,
195 ἔμπαλιν αἰδομένη, σφετέροις δ' ἐπεμύμετο μύθοις.

Λεάνδρος δὲ πόθου βεβηλωμένος ὁξεί κέντρῳ
φράζετο, πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.

Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσσι δαμάσας
καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέσσεται· οἷσι δ' ἀνάσσει,
200 αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν.

Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ.

Ὅψε δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον·

Παρθένε, σὸν δι' ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περήσω,
εἰ πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἄπλοον ἔσσεται ὕδωρ.

205 Οὐ τρομέω βαρὺ χειῶμα τέην μετανεύμενος εὐνὴν,
οὐ βρόμον ἡγήντα περιπτώσσοιμι θαλάσσης.

Ἄλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὕγρὸς ἀκοίτης

quæ olim Milanionis amantis fugit cubile,
virginitatem curans; irata autem Venere,
quem prius non amavit, eum in corde posuit toto.
Persuadere et tu, cara, ne Veneri iram excites.

Sic fatus persuadendo-flexit recusantis mentem puellæ,
animum amorem-parentibus seducens (in) verbis
Virgo autem tacita in terram defixit oculos,
pudore rubefactam abscondens genam,

et terræ radebat summum subter vestigia, pudibunda autem
sæpe circa humeros suam contraxit vestem.
Persuasionis enim hæc omnia prænuntia; virginis autem
persuasæ ad lectum promissio est silentium.

Jam et suavamarum suscepit stimulum amorum,
urebatur autem cor dulci igne virgo Hero,
pulcritudineque gratiosi stupescebat Leandri.
Quando igitur in terram habebat inclinatos oculos

tum et Leander amore-furentibus oculis
non defatigabatur spectando teneræ-cutis cervicem puellæ.
Tandem autem Leandro suavem emisit vocem Hero
verecundiæ madidum ruborem stillans a-facie:

Hospes, tuis verbis fortasse et lapidem moveas.
Quis te fallentium verborum docuit vias?
hei mihi! quis te duxit meam in patriam terram?

Hæc vero omnia frustra locutus-es: quomodo enim, vagus
hospes existens et incertus, meo amori miscearis?
Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;
non enim meis parentibus id placuit; si autem voles
ut hospes vagahundus mea in patria manere,

non potes obtectam celare Venerem.
Lingua enim hominum amans-conviciorum: in silentio
autem] opus quod perficit aliquis, in triviis audit.

Dic vero, ne celes, tuum nomen et tuam patriam.
Non enim meum te latet: mihi vero nomen inclytum Hero.
Turris autem circumsona mea domus ad-cælum-tendens,
in qua habitans cum ancilla quadam sola
Sestiensem ante urbem super profundas-undas-habentia
littora] vicinum pontum habeo odiosis consiliis parentum.
Neque me prope sunt æquales, neque choreæ
juvenum adsunt; sed semper noctu et interdiu
ex mari ventoso insonat auribus sonitus.

Sic fata roseam sub veste celabat genam
rursus pudefacta, suaque increpabat verba.

Leander autem cupidinis percussus acuto stimulo
cogitabat, quomodo amoris certaret certamen.
Virum enim varius-consiliis Amor sagittis domans
etiam rursus viri vulnere medetur; quibus vero dominatur,
ipse omnium-domitor consiliarius est mortalibus.

Ipsa etiam ardenti tunc auxiliatus-est Leandro.

Tandem igitur ingemens solers dixit verbum:

Virgo, tuum propter amorem etiam asperam undam
transibo,] etsi igni ferveat et innavigabilis fuerit aqua.

Non tremo gravem undam tuam adiens cubile,
non fremitum sonantem exhorresco maris.

Sed semper per noctem vectus madidus maritus

νήξομαι Ἑλλήσποντον ἀγάρβροον· οὐχ ἔκθεον γὰρ
ἀντία σείο πόλης ἔχω πτολίεθρον Ἀβύδου.

210 Μοῦνον ἐμοί τινα λύχνον ἀπ' ἡλιβάτου σέο πύργου
ἐκ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας, ὅφρα νοήσας
ἔσσομαι ὁλκάς Ἑρωτος ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχνον.
Καί μιν ὑπιπτεύων δύντ' ὄφομαι οὔτε Βοώτην,
οὐ θρασὺν Ὀρίωνα καὶ ἄβροχον ὁλκὸν Ἀμάξης·

215 πατρίδος ἀντιπόριοι ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἰκοίμην.
Ἄλλὰ, φίλη, πεφύλαξο βαρυπνεύοντας ἀήτας,
μή μιν ἀποσθέσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσσω,
λύχνον, ἐμοῦ βίοιτο φαεσφόρον ἡγεμονῆα.
Εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις ἐμὸν οὔνομα καὶ σὺ δαῖναι,

220 οὔνομά μοι Λεάνδρος, εὐστεφάνου πόσις Ἡροῦς.
Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
καὶ νυχτὴν φιλότῃ καὶ ἀγγελίῃ ὑμεναίων
λύχνου μαρτυρίῃσιν ἐπιστώσαντο φυλάξειν,
ἡ μὲν φῶς τανύειν, ὁ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.

225 Παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκῃ,
ἡ μὲν ἐὼν ποτὶ πύργον, ὁ δ', ὀφθαλμῶν ἀνὰ νύκτα
μήτι παραπλάζοιτο, λαβὼν σημήϊα πύργου,
πλῶε βαθυκρήτιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.

230 Παννυχίων δ' ὁάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους
πολλάκις ἡρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφνην.
Ἦδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε Νυκτὸς ὁμίχλῃ
ἀνδράσιν ὕπνον ἀγούσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ·
ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης

235 ἀγγελίῃ ἀνέμιμνε φαεινομένην ὑμεναίων
μαρτυρίῃν λύχνοιο πολυχλαύστοιο δοκεύων,
εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκοπὸν ἀγγελιώτην.
Ὡς δ' ἴδε κυανὴς λιποφεγγέα νυκτὸς ὁμίχλῃν
Ἡρῶ, λύχνον ἔφαινε· ἀναπτομένοιο δὲ λύχνου,

240 θυμὸν Ἑρως ἔφλεξεν ἐπιγομένοιο Λεάνδρου·
λύχνῳ καιομένῳ συνεκαίετο· παρ δὲ θαλάσση
μαινομένων βοθίων πολυηχέα βόμβον ἀκούων
ἔτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ θάρσος αἰέρας
τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις [σης

245 Δεινὸς Ἑρως, καὶ πόντος ἀμειλιχός· ἀλλὰ θαλάσ-
ς ἐστὶν ὕδωρ, τὸ δ' Ἑρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
Λάξεο πῦρ, κραδίη, μὴ δεῖδιθι νήχυτον ὕδωρ.
Δεῦρό μοι εἰς φιλότῃ· τί δὴ βοθίων ἀλεγίζεις;
ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης

250 καὶ κρατεεὶ πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων;
Ὡς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
ἀμφοτέρας παλάμῃσιν, ἐῷ δ' ἔσφιγξε καρτὴν,
ἡϊόνος δ' ἐξῶρτο, δέμας δ' ἔρριψε θαλάσση.

Λαμπομένου δ' ἔσπευδεν αἰετὶ κατεναντία λύχνου,
255 αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νῆυς.
Ἡρῶ δ', ἡλιβάτοιο φαεσφόρος ὑψόθι πύργου,
λευγαλέης αὐρῇσιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης,
γράφει πολλάκι λύχνον ἐπέσχεπεν, εἰσέκε Σηστοῦ
πολλὰ καμὼν Λεάνδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτῆν.

260 Καί μιν ἐὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,

natabo per-Hellespontum valde-fluentem : non longe enim
e-regione tuæ urbis habeo oppidum Abydi.

Tantum mihi quendam lychnum ab excelsa tua turri
e regione ostende per tenebras, ut *illum* intuens
sim navis Amoris habens tuum stellam lychnum.

Et ipsum observans occidentem spectabo neque Booten,
non asperum Orionem et non-immadescentem tractum
Plaustrī :] patriæ oppositæ ad dulcem portum veniam.

Sed, cara, cave graviter-flantes ventos,
ne ipsum exstinguant, et statim animam perdam,
lychnum, meæ vitæ luciferum ducem.

Si vere autem vis meum nomen et tu scire,
nomen mihi Leander, pulcre-coronatæ conjux Herus.

Sic hi quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri,
et nocturnum amorem et nuntium nuptiarum
lychni testimoniis pacti-sunt servare

illa quidem lucernam extendere, hic autem undas latas
transire.] Pervigilia autem exsecuti insomnium nuptiarum
a-se inviti separati-sunt necessitate,

ea quidem suam ad turrim, hic autem, tenebrosam per
noctem] ne-quid erraret, capiens signa turris
natabat profunde-fundatæ ad magnum populum Abydi.

Nocturnarum vero consuetudinum clandestina desideran-
tes certamina] sæpe optarunt, ut-venirent thalamum-ornan-
tes tenebræ.] Jam atrata surrexit Noctis caligo

viris somnum asserens, at non ardenti Leandro;
sed is multifremi apud littora maris

nuntium opperiebatur lucentem nuptiarum,
signum lychni lugubris observans

lectique clandestini procul-speculantem nuntium.
Ut vero vidit nigræ luminis-expertem noctis caliginem

Hero, lychnum ostendit : accenso vero lychno
animum Amor ussit festinantis Leandri ;

lychno ardente una-ardebat : ad mare autem
insanarum undarum multisonum fremitum audiens

tremebat quidem primo, postea vero audaciam attollens
talibus adloquebatur exhortans mentem verbis :

Gravis Amor et mare inplacabile : sed maris
est aqua, Amoris vero me urit intestinus ignis.

Assume ignem, cor, ne time effusam aquam.
Ades mihi ad amorem ; cur fluctus curas ?

ignorasne, quod Cypria nata sit e-mari,
et dominetur ponto et nostris doloribus ?

Sic fatus membris amabilibus exuit vestem
ambabus manibus suoque adstrinxit capiti,
littoreque exsiluit corpusque dejecit in-mare.

Splendentem vero festinabat semper adversus lychnum
ipse (existens) remex, ipse-classis, ipse-sibi navis.

Hero autem alta lucifera in turri,
perniciosis auris undecunque spirabat ventus,
veste sæpe lychnum tegebat, donec Sesti

multum fatigatus Leander venit ad portuosum littus.
Et ipsum suam ad turrim deduxit ; ante fores vero

sponsus anhelantem complexa silentio,

ἀφροκόμους βαθάμιγγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης,
 ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἐπὶ παρθενεῶνος,
 καὶ χροὰ πάντα καθήρε, δέμας δ' ἔχριεν ἐλαίῳ
 216 εὐόδμῳ, ῥιδέῳ, καὶ ἀλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
 Εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
 νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἴαχε μύθους·
 Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἅ μὴ πάθε νυμφίος ἄλλος,
 νυμφίε, πολλὰ μόγησας· ἄλλις νύ τοι ἀλμυρὸν ὕδωρ
 270 ὀδμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδούποιο θαλάσσης·
 δεῦρο, τεοὺς ἰδρῶτας ἑμοῖς παρακάτθεο κόλποις.
 Ὡς ἡ μὲν τὰδ' εἶπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μίτρην,
 καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόου Κυθερείης.
 Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος ἦν λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕ-
 275 οῦ Ζυγίην Ἥρην τις ἐπευφήμησεν αἰοδός· [μῶνον
 οὐ δαίδων ἥστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν·
 οὐδὲ πολυσκάρθμῳ τις ἐπεσκήρτησε χορείῃ,
 οὐχ ὕμεναιον αἶσει πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ λέχος στορέεσσα τελεσσιγάμοισιν ἐν ὥραις
 280 Σιγῇ παστὸν ἐπῆξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' Ὀμήλῃη,
 καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν αἰδομένων ὕμεναιων.
 Νῦξ μὲν ἦν καίνοισι γαμοστόλος, οὐδέ ποτ' ἦώς
 νυμφίον εἶδε Λεάνδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις·
 νήχετο δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύδου
 285 ἐννυχίων ἀχώρητος ἔτι πνεύων ὕμεναιων.
 (285) Ἡρῶ δ' ἔλκεσσιπέπλος, ἐοὺς λήθουσα τοκῆας,
 παρθένος ἡματίη, νυχίη γυνή. Ἀμφοτέροι δὲ
 πολλάκις ἤρῃσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν Ἡῶ.
 Ὡς οἱ μὲν φιλότῃτος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην
 290 κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων Κυθερείῃ.
 (290) Ἄλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἐπὶ δὴρὸν
 ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὕμεναιων·
 ἀλλ' ὅτε παχύνεντος ἐπῆλυθε χεῖματος ὥρη
 φρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγγας ἀέλλας,
 295 βένθεα δ' ἀστήρικτα θεμελιά θ' ὑγρὰ θαλάσσης
 (295) χειμέριοι πνεῖοντες αἰεὶ στυφελίζον αἴηται,
 λαίλαπι μαστίζοντες ὄλην ἅλα τυπτομένης δὲ
 ἤδη νῆα μελαιναν ἀνέλκυσε διχθαδί χέρσῳ
 χειμερίην καὶ ἀπιστον ἀλυσκάζων ἅλα ναύτης.
 300 Ἄλλ' οὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
 (300) καρτερῶμε Λεάνδρε· διακτορή δέ σε πύργου,
 ἡθάδα σημαίνουσα φασεφορίην ὕμεναιων,
 μαινομένης ὥτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
 νηλεῖς καὶ ἀπιστος. ὄφελλε δὲ δύσμορος Ἡρῶ
 305 χεῖματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνευθε Λεάνδρου
 (305) μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέκτρων.
 Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο· θελγομένη δὲ
 Μοιράων ἀνέφαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν Ἐρώτων.
 Νῦξ ἦν, εὖτε μάλιστα βαρυπνεῖοντες αἴηται,
 310 χειμερίαις πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες αἴηται,
 (310) ἀθρόον ἐμπέπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Δὴ τότε καὶ Λεάνδρος ἐθήμενος ἐλπίδι νύμφης
 δυσκελεύων πεφόρητο θαλασσαίων ἐπὶ νώτων.
 Ἦδη κύματι κύμα κυλίνδετο, σύγχυτο δ' ὕδωρ·
 315 αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡχὴ

spumeas-ex-capillis guttas adhuc stillantem maris,
 duxit sponsam-ornantis ad penetralia virginalis-cubiculi,
 et cutem totam abstersit, corpusque unxit oleo
 bene-olenti, roseo, et mare-spirantem exstinxit odorem.
 Adhuc autem anhelantem alte-stratis in lectis
 sponsum circumfusa blanda clamabat verba :

Sponse, multa tulisti, quæ non passus est sponsus alius,
 sponse, multa tulisti : satis nunc tibi salsæ aquæ
 odorisque piscosi graviter-fremetis maris :
 agedum, tuos sudores meo deponere in-sinu.

Sic ea quidem hæc locuta-est ; ille vero statim solvit
 zonam,] et leges inierunt benevolæ Cythereæ.
 Erant nuptiæ, sed sine-choreis ; erat lectus, sed sine-hy-
 mnis ;] non jugalem Junonem quisquam invocavit poeta ;
 non tædarum illuminabat splendor nuptialem lectum ;
 neque peragili quisquam saltavit chorea,
 non hymenæum cantavit pater et veneranda mater ;
 sed lectum sternens perficientibus-nuptias in horis
 Silentium thalamum construxit, sponsamque-ornavit (Ca-
 ligo,] et nuptiæ erant absque cantatis hymenæis.
 Nox quidem erat illis nuptiarum-ornatrix, neque unquam
 Aurora]sponsum vidit Leandrum valde-notis in lectis :
 natabat autem oppositæ rursus ad populum Abydi
 nocturnos insatius adhuc spirans hymenæos :
 Hero autem longa-induta-veste, suos latens parentes
 virgo interdiu, noctu erat mulier : utrique autem
 sæpe optarunt, ut-descenderet ad occasum dies.

Sic hi quidem amoris abscondentes necessitatem
 occulta delectabantur inter-se Venere.
 Sed exiguum vixerunt tempus, nec diu
 invicem fruebantur multivagis nuptiis.
 Sed quando pruinosæ venit hiemis hora
 horrendas commovens multarum-vortiginum procellas,
 profunditates instabiles fundamentaque madida maris
 hiemales spirantes semper quassabant venti
 turbine verberantes totum mare : vapulante autem eo
 jam navem nigram subduxit utramque in terram
 hiemale et perfidum vitans mare nauta.
 Sed non hiberni te timor coercebat maris,
 magnanime Leander : nuntius vero te turtis,
 consuetam monstrans lucem nuptiarum,
 furentis impulit securum maris,
 crudelis et perfidus. Debebat autem infelix Hero
 hieme instante manere sine Leandro
 non-amplius accendens brevis-temporis stellam lecti.
 Sed amor et fatum cogeabat ; allecta autem amore
 Parcarum ostendebat, non amplius facem Amorum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
 hiemalibus flatibus jaculantes venti,
 cunctim irruunt in littus maris.
 Jam tunc etiam Leander consuetæ spe sponsæ
 valde-sonanti ferebatur maris in dorso.
 Jam ab-unda undaolvebatur, accumulabatur vero aqua ;
 ætheri miscebatur pontus ; concitabatur undique fremitus

(315) μαρναμένων ανέμων· Ζεφύρῳ δ' ἀντέπνεεν Εὐρος,
καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἀφείκεν ἀπειλάς·
καὶ κτύπος ἦν ἀλίσστος ἐρισμαράγοιο θαλάσσης.
Αἰνοπαθὴς δὲ Λεάνδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
320 πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαίην Ἀφροδίτην,
(320) πολλάκι δ' αὐτὸν ἀναχτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·
Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
ἀλλὰ οἱ οὐτις ἄρηγεν, Ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε Μοίρας.
Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντεῖ κύματος ὀρμῇ
325 τυπτόμενος πεφόρητο, ποδῶν δὲ οἱ ὤκλασεν ὀρμῇ,
(325) καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμῶν.
Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔβρε λαιμῷ,
καὶ ποτὸν ἀχρηῖστον ἀμαιμακέτου πῖεν ἄλμης·
καὶ δὴ λύχνον ἀπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
330 καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
(330) Ἡ δ', ἔτι δηθύνοντος, ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὄπωπαῖς
ἴστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοις μερίμναις.
Ἦλυθε δ' Ἡριγένεια, καὶ οὐκ ἶδε νυμφίον Ἡρώ.
Πάντοθι δ' ὄμμα τίτταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
335 εἶπου ἑσταθήσειεν ἀλώμενον δν παρακοίτην,
(335) λύχνου σθεννυμένοιο. Παρὰ κρηπίδα δὲ πύργου
θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,
δαιδαλέον βῆξασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
βοιζήδον προκάρηνος ἀπ' ἡλιβάτου πέσε πύργου.
340 Καὶ δ' Ἡρὼ τέθηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ,
(340) ἀλλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

pugnantium ventorum : Zephyro enim contra-spirabat
Eurus] et Notus in Boream magnas immisit minas ;
et fragor erat continuus valde-strepentis maris.
Gravia-passus autem Leander implacabilibus in gurgitibus
sæpe quidem precabatur marinam Venerem ,
sæpe autem ipsum regem Neptunum maris ;
Atthidis non Boream immemorem reliquit nymphæ :
sed ipsi nullus auxiliatus-est, Cupido autem non coercuit
Parcas.] Undique autem accumulati male-obvio fluctus
impetu] percussus ferebatur, pedum autem ei defecit vigor,
et vis fuit immobilis non-quiescentium manuum.
Multa autem spontanea effusio aque fluebat in-guttur ,
et potum nequam impetuosus potavit salsi-maris :
et jam lychnum perfidum exstinxit amarus ventus ,
et animam et amorem multum-passi Leandri.
Illa autem , eo adhuc morante , vigilibus oculis
stabat fluctuans luctuosis curis.
Venit autem Aurora , et non vidit sponsum Hero.
Ubique autem oculos dirigebat in lata dorsa maris
sicubi conspiceret errantem suum maritum ,
lychno exstincto. Apud fundamentum vero turris
dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum ,
artificiosam dirumpens circa pectora tunicam
violenter præceps ab excelsa cecidit turri.
At Hero periit super mortuo marito ,
se-invicem vero fructi-sunt etiam in ultima perniciæ.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἀδυδοῦς, ἡ, Asiae urbs ad Hellespontum e regione Sesti, 4, 16; Leandri patria, 21, 26, 28 (Ἀδυδόδι); ejus cives Sestum profecti sunt Veneris festum celebraturi, 50; 209; huc Leander ante lucem revertebatur nocte in Herus concubitu transacta, 229, 283.
Ἀδωνις, ἰδος, ὁ, Adonis, cui Venerique festos dies Sesti agebant, 43.
Ἀθηναίη, ἡ, 135; vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηναίη, ἡ, Minerva, 135.
Αἰμονίη, ἡ, Haemonia, i. e. Thessalia. Inde homines Sestum confluerunt festo Veneris interfuturi, 46.
Ἀμαξα, ἡ, Plaustrum sidus (Septentrio), 214.
Ἀρκαδίη, ἡ, Arcadia, Atalantæ patria, 153.
Ἀταλάντη, ἡ, Milanionem maritum, quem antea repudiaverat, dein Venere irata amore complexa est ardentissimo, 153, sqq.
Ἀτθίς, (ἰδος, ἡ, adj. fem., Atthis, Attica; νόμφη, virgo Attica, Orithyia, (e Borea mater Calais ac Zethæ), 321; conf. Βορέης.
Ἀφροδίτη, ἡ, Venus, 6; cujus sacerdos Hero erat, 31, 66, 68; sacrificiis sæpe placata ab Hero, 38; cui festum celebrabatur Sesti, 42 sqq.; 143; Atalantæ irata, 155; 182; e mari orta, 249; ejus auxilium Leander implorat transans Hellespontum procellis agitatam, 319.

B.

Βορέης, ὁ, Boreas ventus, 316; a Leandro Hellespontum procellosum tranante invocatus et de amoribus Orithyiae admonitus, 321.
Βοώτης, ὁ, Bootes stella, 213.

E.

Ἑλλησποντος, ὁ, Hellespontus, quem se nando trajecturum Leander promittit puellæ amatæ, 208.
Ἑρμης, ὁ, Mercurius, Herculem ad Omphalen duxit, 150, 152.
Ἑρως, ὠτος, ὁ, Amor, Hero ac Leandrum sagittis suis vulnerat, 17 sqq.; libamentis ab Hero sæpe placatus, 39, 149, 197; vulneribus, quæ infixit, ipse medetur auxiliando amantibus, 198 sqq.; 212, 240, 245, 246, 322; cf. Ἑρωτες, Amores, 307.
Ἑσπερος, ὁ, Hesperus stella, 111.
Εὐρος, ὁ, Eurus ventus, 315.

Z.

Ζεὺς, Διὸς, ὁ, Juppiter, 8, 137.
Ζέφυρος, ὁ, Zephyrus ventus, 315.
Ζυγίη, ἡ, Jugalis, epitheton Junonis pronubæ, 275.

H.

Ἡρακλῆς, ἦος, ὁ, Hercules, a Mercurio ductus ad Omphalen, cui serviret, 150.

Ἥρη, ἡς, ἡ, Juno; Ζυγίη (pronuba), quam in hymenais invocabant, 275.

Ἡριγένεια, ἡς, ἡ, (mane nata), Aurora, 332.

Ἡρώ, οὐς, ἡ, 4, 7; Cupidinis telo percussa, 17 sqq.; Sestias, 20 sqq.; 24; 29; Veneris sacerdos, in turri maritima habitans, pulcritudine insignis et castitate, 30 sqq.; ejus venustas fusius describitur 55 sqq., 60, 64; omnium juvenum admirationem movet ac libidinem, 69 sqq., 79, 81, Leandri amorem, 89; Leandrum in templi penetralia secuta, 120, amanti minatur, 122 sqq., mox amorem silentio primum, 158 sqq., 167, tum diserte proficitur, simul exponens de parentibus, de timore, ne amoris mysterium aperiat, de nomine suo (186) ac domicilio, turri maritima, 174-195; 220; ex pacto cum Leandro inito sub noctem lychnum de alta turri protendit, 239, 256; quomodo exceperit sponsum, 260-271; cum ipso concubuit, 272 sqq., clam parentibus, 286; 304; per noctem hiemalem sponso frustra expectato, ejus cadavere in scopulis ad turris radices mane conspecto, de turri se præcipitat, 331-333-341.

Ἡώς, οὐς, ἡ, Aurora, 3, 281; Dies, 110, 192, 287.

I.

Ἰαρδάνιος, adj. Ἰαρδανίη νόμφη, Iardania puella, Iardani filia, Omphale, ad quam Mercurius Herculem duxit, 151.

K.

Κρονίων, ὠνος, ὁ, Saturni filius, Juppiter, 137.
Κυβέρις, ἡς, ἡ, Venus, 38, 43, 83, 146, 273, 289; vid. Ἀφροδίτη.
Κύθηρα, τὰ, Cythera insula, unde multi homines Sestum confluerunt festum Veneris celebraturi, 47.
Κυπρίδιος, adj., Venerius; Κυπρίδιον ἱερὸν, festum Veneris, Sesti celebratum, 42; Κυπρίδιοι ἄραροι, consuetudo Venerica, 132.
Κύπρις, ἰδος, ἡ, Venus, 31, 33, 66, 68, 77, 126, 135, 141, 144, 152, 157, 249; vid. Ἀφροδίτη.
Κύπρος, ἡ, Cyprus insula, cujus incolæ Sestum se contulerunt frequentes festum Veneris celebraturi, 46.

Λ.

Λακεδαίμων, ονος, ἡ, Lacedæmon s. Sparta urbs, 74; vid. Σπάρτη.
Λεάνδρος et Λεάνδρος, ὁ, Leander, 5, 15; Abydenus, 20 sqq., 28; Cupidinis sagitta ictus, 17 sqq.; 25, 27; Herus amore ardet, 86 sqq.; 103, 106; prima nocte virginem amatam in templum trahit, 109-122; puellæ minis minime perterritus, 129, amorem ab ipsa flagitat, 135-157; 168, 170, 172, 196, 201; virgini facile victæ se per noctes Hellespontum tranaturum promittit, lychnumque in alta turri accendi jubet indicem viæ, 203-220; quomodo per mare naverit ex pacto, 233-240-259; quomodo exceptus fuerit a sponsa, 260 sqq., no-

ctesque cum ipsa transegerit, 272 sqq.; ante lucem Abydum revertitur nando, 283 sqq.; hieme tempestatibus non perterritus, 301; 305; tandem per noctem procellosam viribus deficientibus, diis frustra invocatis, lychno extincto, mortuus in scopulos undis jactus prope turrim Herus, 309-312-319-330.

Αείανδρος, ὁ, 28, 86, 109, 170, 172, 196, 220, 259, 311; vid. Αείανδρος.

Αἶθανος, ὁ, Syriae mons, cujus accolæ Sestum se contulerunt Veneris festo interfuturi, 48.

M.

Μειλανίων, ὠνος, ὁ, Milanio, Atalantæ maritus primum repudiatus, deinde magnopere amatus, 154.

Μοῖραι, ἄων, αἰ, Parcae, 307, 322.

N.

Νότος, ὁ, Notus ventus, 316.

Νύξ, κτος, ἡ, Nox dea, 232, 281.

O.

Ὀλυμπος, ὁ, Olympus, deorum sedes, 80.

Ὀμίχλη, ἡ, Caligo, Nox, 280.

Π.

Ποσειδάων, ὠνος, ὁ, Neptuneus; ad quem Leander tranans Hellespontum tempestatibus agitatum preces mittit, 320.

Σ.

Σηστιὰς, ἄδος, ἡ, adj. fem., Sestias, Sesta, Ἡρώ, 24; πόλις, i. e. Sestus, 189.

Σηστός, ἡ, urbs Thracia, Hellesponto adjacens e regione Abydi, 4, 16; Herus patria 21; ubi dies festi Veneris et Adonidis agebantur, 43; huc Leander appellebat tranato Hellesponto, 258.

Σίγη, ἡ, Silentium, quasi numen est 280.

Σπάρτη, ἡ, Sparta, urbs Laconicæ, puellis pulcerrimis clara, 74.

Φ.

Φρυγίη, ἡ, Phrygiæ incolæ frequentes Sestum profecti sunt ad celebrandum Veneris festum, 50.

Χ.

Χάριτες, αἰ, Gratiae, 63, 64, 65, 77.

Ω.

Ὠρίων, ὠνος, ὁ, Orion stella, 214.